

EL NOSTRE AJUT A LA LLUITA ANTIFRANQUISTA

SO VINT el nostre company Joan Comorera, en adreçar-se a les organitzacions del Partit, els ha assenyalat com una de les tasques essencials l'ajudar constantment la lluita que mena el nostre poble contra el franquisme, la capitalització i per la República.

«**A PROGRESSIU DE LLUITA, PROGRESSIU D'AJUT!**», ens ha recordat amb insistència el secretari general del nostre Partit.

Aquests mots no poden oblidar-se mai, car fixen permanentment els nostres deures a l'exili.

Cal comprendre, no obstant, que l'ajut als combatents de l'interior del poble no pot limitar-se, únicament, al seu aspecte econòmic. Si ho considerem així cometriem un greu error, havíem perdut la perspectiva i no podríem profitar altres possibilitats que constitueixen, en potència, factors valuosos d'ajut a la nostra causa republicana i antifranquista.

Aquests possibles mitjans s'han de fer servir cada dia amb més força i amplitud en el se de les masses democràtiques del món enter. El nostre deure i el de saber aprofitar-les, mobilitant-nos en l'arreu en el seu expressió en les crides recentes formulades pel company Joan Comorera.

Aquestes darreres setmanes s'han registrat forces resultats positius en la mobilització de la democràcia mundial. Els departaments d'arreu de França prossegueixen llur activitat amb entusiasme i dinamisme.

d'Ager, d'Oran, de Casablanca, de Venezuela, ens arriben també, noves que confirmen l'excellent activitat dels nostres companys i compatriotes.

Cal prosseguir aquesta tasca, intensificant-la fins que l'acció de les masses democràtiques i progressistes devinguin una força poderosa, determinant.

La democràcia internacional ha ajutat a la Repùblica els països esmentats per Fasoriària, hi ha, també, les forces democràtiques i progressives d'altres pobles, admés de la Gran Bretanya i dels Estats Units d'Amèrica.

Aquestes forces s'han de mobilitzar cada dia amb més intensitat per tal que, pressionint llurs Gòvers i els obliguen a prendre mesures positives, pràctiques, contra el règim feixista de Franco i la Falange.

La mobilització dels demòcrates d'arreu del món, al costat de les altres tasques d'ajut, serà un suport valós a la lluita que menen els pobles hispànics per anhilhar l'opressió franquista, impedir les màniobres reactionàries i de capitulació, i poder recobrar un règim republicà i democràtic.

Coneixem les dificultats que s'hauran de vèncer per assolir aquests objectius. Sabem que els reactionaris de tot el món, a mesura que la lluita entre les forces regressives i les del progrés s'aguditza, estan més interessats a conservar, a ajudar, règims i poder recobrar un règim republicà i democràtic.

«**Franco és un bon pòc «occidental».** El seu Estat, polàtic i terroristà, constitueix una força organitzada que no representa el seu paper en la causa antideocratica que certs provocadors històrics somnien.

AIXI veiem, com sorgeixen, a la Gran Bretanya principalement, ardents advocats defensors de la causa feixista de Franco. Tot i edetants el franquisme es neguen a prendre mesures d'abroigament econòmic de l'Espanya franquista car, avui, segons els bons apòstols bíblics, es confereixen als interessos dels pobles hispànics.

Aquest argument és absurd. Qualquier mesura pràctica contra el règim franquista és un pas endavant vers l'acabament dels martiris i sofriments del nostre poble. En canvi, cada crèdit, cada vaixell carregat de matèries primeres, que arriba al nostre país, són noves injeccions que permeten sostener un règim cada dia més tronollant.

Els productes que entren o surten d'Espanya no serveixen per a millorar les condicions d'existència de les masses populars, de la classe obrera fundamental, sinó per a reforçar l'apartheid repressiu, per a engrair un grup de jerarques falangistes.

S'omplen altres arguments per a negar l'ajut a la causa que amb tant d'heroisme defensen els nostres pobles.

Franco és un bon pòc «occidental».

El seu Estat, polàtic i terroristà,

constitueix una força organitzada que no representa el seu paper en la causa antideocratica que certs provocadors històrics somnien.

DESPRES DE LA CRIDA del company Joan COMORERA

TARN

S'ha constituït un Comitè de lluita contra el terror amb la participació del P.C.E., P.S.U. de Catalunya, P.S.O.E., U.G.T., J.S.U., F.E.R.E.F., U.M.E. i Solidaritat Espanyola.

(Passa a la pàg. 2.)

VENEZUELA

La Comissió Catalana de Relacions ha publicat una carta adreçada a la premsa de Caracas en la qual, entre altres coses, diu:

«Exhortem totes les consciències democràtiques a adreçar-se al Consell de Seguretat de l'O.N.U. per demanar-li que doni per acabat el termini raonable per a establecer l'Assemblea general, i prengui les mesures necessàries que ajudin a acabar amb el règim de terror franquista i els seus crims.»

Una altra carta, redactada en termes semblants fou adreçada al Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

ARIEGE

El passat dia 12 de juny tingué lloc a Pamiers un miting de protesta contra el terror franquista en el qual prengueren part, a més dels Partits i Organitzacions antifeixistes espanyoles, representants del P.C.F., C.G.T., U.F.P., F.T.P.F., S.P. (S.F.I.O.).

S'adoptaren resolucions de condemna contra el terror franquista i es demàna la ruptura de tota mena de relacions amb el règim franquista per ajudar a la lluita dels pobles hispànics.

Signades per espanyols de totes les ideologies i ciutadans francesos s'han adreçat uns cinc mil lletres al secretari general de l'O.N.U. en els quals es demana que es doni per acabat el termini prudencial acordat per l'Assemblea general i es prenguin mesures que ajudin el nostre poble en la seva lluita.

«**Les socialistes de Tolosa són evident que no desconeixen les activitats que, en el curt temps de la seva existència, ha realitzat la F.S.M. Tots justament diu la resolució aprovada pel Consell General sobre l'informe d'activitat, la F.S.M.**

«**No solament ha ajudat a mobilitzar els treballadors de tots els països contra el règim de Franco i en la lluita contra el feixisme en tots els indrets on es manifesta, sinó que ha defensat aferrissadament els drets sindicals i les llibertats dels treballadors en tots els llocs on es estan atacant per les forces de la policia, ha donat important ajut i consells als esforços dels treballadors de nombrosos països per a realitzar llur unitat en una sola organització sindical; ha contribuït, d'una manera importantissima, al desenvolupament dels moviments sindicals independents d'Alemanya i del Japó; ha demandat i exercit de representació en els principals organismes de les Nacions Unides i ha denunciat les oposicions manifestades per certos Gòvers, ha conseqüit progrésos sensibles per assegurar la veu dels treballadors en la tasca capital d'establiment d'una pàtria durable. Els socialistes de Tolosa no desco-**

DIUMENGE DIA 20 DE JULIOL GRAN CONCENTRACIÓ OBRERA, REPUBLICANA I ANTIFRANQUISTA

AL "PARC DES SPORTS" DE TOLOSA
PARLARA:
Dolores IBARRURI

L'acte serà presidit per Vicente Uribe

La Lluita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 109. Preu 5 fr. - 11 de juliol del 1947. Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. París XIX

EL REFERENDUM FRANQUISTA

EL POBLE HA RESPOST AMB L'ABSTENCIO EN MASSA

Incidents a San Sebastian, Ciudad Real i Pontevedra

Franco, com tots els dòspotes, ha volgut provar també que «té» el poble amb ell. Es així que s'ha organitzat el referèndum de diumenge dia 6, una farsa sagnant que deixa petites tòtes les dels seus predecessor en la mania de fer-se votar addicions en les eleccions. Amb tot, el botxi dels pobles hispànics pot apuntar-se el resultat del seu referèndum, puix que, malgrat tot l'aparell policial, les pressions, les amenaçades de retallades de salaris, les multes i les mil formes de coacció posades en joc per la Falange al costat d'una propaganda cridanera, el nostre poble no ha votat. El nostre poble, en general, s'ha abstingut, ha aprofitat que mai aquest diumenge per anar-se'n a la muntanya o als banyos, no s'ha prestat a la simèstia comèdia amb la qual Franco vol impresionar l'exterior gràcies a una unió de vots que en realitat no fan més bulto que el paper en el qual ha redactat la seva ridicula llei de Successió.

El nostre poble no ha votat, sinó que, d'acord a les instruccions rebudes del Govern de la República, dels dos Gòvers de les regions autònòmiques de Catalunya i d'Euzkadi i del P.S.U. de C. i del P.C. d'E., ha sabotejat tan com ha pogut una consulta que de cara a l'interior constitua un escàndol a la dignitat d'un poble que, com el nostre, està sotmes al règim terrorista més brutal de la història. L'últim règim nazi-feixista subdit al món després de la destitució italiana.

Barcelona, Madrid, Bilbao i altres grans ciutats d'Espanya, segons la premsa internacional, han registrat abstencions en massa, abstencions que de moment no podem precisar-ne la xifra a l' hora de tancar aquesta edició, però que són ja de tant volum que els propis organitzadors de la barroca caricatura de consulta popular estan que bufen davant el seu

No cal dir, però, que Franco és el regent d'un règim que ell mateix s'ha fet a mida i que s'ha investit de la prerrogativa de nomenar-ne l'hèrcules fins i tot en la persona del fill de la seva noia el dia que la casà amb un príncep dels que estan en vaga per Europa. Es capaç d'això, de la mateixa manera que s'ha escrit la llei de Successió i se l'ha fet aprovjar per les seves Corts, tan diviertides, «legals» i tan «populares» com el referèndum de diumenge passat.

REFERENDUM

ENTORN DE LA RESOLUCIÓ DE LA F. S. M.

per JOSEP MOIX
secretari general de la U.G.T. de Catalunya

neixen el que segueix dient la resolució de la F.S.M., o sigui:

«que després d'acabar la guerra, la reacció ultra i els d's de França — ha fet un cert avance a Grècia, Xina, Iran i al Brasil, per a donar alguns exemples, on els Sindicats han estat dissolts, els dirigents emprisonats o perseguits i suprimits els drets dels treballadors. Per altre part, a l'Africa del Sud i els Estats Units, la reacció cereï d'afeblir o destruir el moviment sindical i imposa als treballadors rigoroses lleis antiobreres; que arreu, els forces del capitalisme s'esforcen per trencar la unitat de la classe

obra, per dividir i afeblir les seves forces i destruir la seva potència política.»

En aquestes circumstàncies, la F.S.M. té la pesada responsabilitat, vers tots aquells que en el món estimen la pau i la llibertat, d'intensificar llurs esforços i de reforçar la seva eficacia. Ha de mobilitzar totes les organitzacions afiliades a guiar-les en la lluita contra les activitats reactionàries i els fomentadors d'una nova guerra; ha d'intensificar la lluita contra el feixisme sota totes les formes arreu dels països que es manifesti. Ha de prendre mesures encara més fermes i precises

per a defensar els drets sindicals i les llibertats allà on siguin atacades. Ha d'emprendre la tascada encara més considerable per a defensar i millorar les condicions econòmiques dels treballadors i aportar un ajut pràctic a llurs organitzacions en la lluita pel millorament del nivell de vida i condicions de treball i per una suficient seguretat social. Ha de dedicar més atenció encara als problemes dels països colonials, semicolonials i dependent; i ajudar els treballadors d'aquests països en la lluita contra l'explotació. Ha de continuar insistint per obtenir el dret de participació i la pau a l'ONU, i de la C.I.O.

Aquesta provocació franquista, organitzada per a desestimar sobre el terreny els drets i les responsabilitats dels treballadors, està sotmesa a la vigilància dels Sindicats, els quals, amb els ordres donades per les forces armades en la ciutat de la Direcció General de Seguretat de la qual hem parlat ja en números anteriors, forma part de la campanya de terror que el franquisme porta a cap en aquest moment.

A Barcelona, dia 24, a les 7 del vespre, forts contingents de guàrdia civil, policials i falangistes armats voltaren la casa anomenada «Ronda», la casa situada al número 123 del carrer de Murcia i una altra del mateix carrer en les quals es reunien els representants de partits i organitzacions de la C.I.O. Les forces franquistes prengueren els assauts, els treballadors i els treballadores s'escamparen, i els ocupants d'enfonsar i detinguer els altres. Entre els assassinats es coneixen els noms de Juan Nieto Martínez, Andrés Camacho, Enrique Beltrán i Juan Alonso Sánchez.

Els patriotes que es trobaven reunits a la casa «Ronda» es defendiren contra l'assalt de la guàrdia civil amb gran valor. Entre els botxins falangistes hi va haver algunes baixes, entre elles la del treintat jutjant del cap de la Comandància d'Almeria, Pedro Martos Carricando, cèlebre botxi de patriotes odiat per tot el poble i que fou el que organitzà la provocació. També fou mort el confident que havia preparat la provocació.

Aquesta provocació franquista, organitzada per a desestimar sobre el terreny els drets i les responsabilitats dels treballadors, està sotmesa a la vigilància dels Sindicats, els quals, amb els ordres donades per les forces armades en la ciutat de la Direcció General de Seguretat de la qual hem parlat ja en números anteriors, forma part de la campanya de terror que el franquisme porta a cap en aquest moment.

A Barcelona i Madrid, continuen els preparatius per moure la farsa del referèndum contra els patriotes Angel Carrero i Agustín Zorrilla, als quals Franco i Arrebol i el seu ministre d'Interior, el general José María Ruiz-Gómez, han ordenat la detenció d'una trentena de treballadors, organitzats i sindicats, que es troben en la ciutat de la Província de Madrid, i que han estat detinguts.

Tant el balanci de les tasques realitzades com les assenyalades en la resolució que formen la base de la futura activitat de la F.S.M. són un magnífic exemple del treball i la capacitat de la classe obrera organitzada sindicalment.

En aquestes darreres setmanes, els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

Els treballadors dels serveis de Comunicacions d'Itàlia (C.G.T.) han suspes durant uns hores totes les comunicacions postals i telegràfiques amb l'Espanya franquista per protestar de la detenció de Josep Sauvé, secretari del Sindicat nacional de Telegràfs d'Espanya i membre del Comitè nacional de la U.G.T.

LA LINIA NACIONAL DEL P.S.U.C.

Conferència del company RAMON SOLIVA a París

LES ACTIVITATS DEL PARTIT

Millorem el nostre treball de propaganda

N respost sentida i entusiasta a la ciutat del nostre secretari general i del Secretariat, tots els militants totes les organitzacions del Partit centren avui essencialment llurs esforços en un intens treball polític d'unitat i de mobilització antifranquista.

No sempre, però, els resultats assolits són proporcionals a l'esforç, entusiasta i abnegat desplegat pels companys. Ho seran en canvi en la mesura que millorarem el nostre treball en totes les activitats fonsamentals.

En aquest article anem a destacar la importància política del treball d'agapro, car és una realitat que sovint no es valora com mereix ni s'orienta d'una manera justa.

El treball d'agapro té dos aspectes essencials a desenvolupar:

Elevat el nivell polític i teòric del Partit.

Assolir, través d'una divulgació creixent del portavocant del Partit i d'una constància i organitzada popularització de la nostra línia política, que aquesta penetra profundament en les masses antifranquistes.

Quan el nivell polític del Partit es baixa, es perdén fàcilment les perspectives de la nostra lluita —en el millor dels casos les orientacions del Partit s'accepten mecanicament i s'apliquen de la mateixa manera—, és fàcil la infiltració de corrents estrans, adúct en alguns casos, de la provocació, car es passen per alt els principis més elementals del Partit; es produeixen més sovint tota mena de jales i desviacions polítiques, es reflexica més fàcilment pel pendent de l'arribisme i les debilitats personals.

En canvi, en la mesura que augmenta el nivell polític del Partit i de cada militant, es tradueix progressivament en una clara visió dels esdeveniments i en una justa comprensió de la política del Partit; en un esforç i preocupació constant per a l'aplicació de totes les tasques, ensoms que són eliminades radicalment les crítiques negatives; en una major capacitat política que ens permet de no perdre mai les perspectives en cada situació, car ens ensenyà a analitzar les causes que la determinen, treure sempre conclusions justes i marxar pel camí que mena més directament l'alliberament del nostre poble; en una vigilància política que ens immunitza contra tota mena d'infiltracions; en fi, a elevar el nostre nivell polític, a educar-nos d'acord amb els principis del Partit, accelerar el nostre procés de bolxevització, la qual cosa vol dir esdevenir cada dia més politiquament, moralment i en tots els ordres.

Es indiscutible que en aquests darrers temps es registra, en general, una remarkable superació en aquests sens, fruit de la qual és l'emulació creixent que es manifesta per a ajut al país.

Podem, però, fer molt més i ho assolirem en gran part en la mesura que millorarem el nostre treball de propaganda, que sabrem apropiar plenament les magnífiques possibilitats de capacitat que avui tenim.

Són molts i excel·lents materials que les «Edicions LLUITA» posa continuament a la nostra disposició, l'estudi dels quals permet d'aprofundir constantment els nostres coneixements del marxisme-leninisme-stalinisme i armarnos políticament per a esdevenir cada dia més útils al nostre poble, perquè el nostre gran Partit pugui complir plenament la missió històrica que té davant seu.

En les condicions actuals del nostre treball a l'exili, cal estimular en especial l'escriví individual com a base del treball de capacitat.

Tenim, a més, el qual, ultra significar un alment polític constant per a una justa interpretació de la nostra línia política en cada situació, és l'estudi fonamental de divulgació de la política del Partit entre les masses antifranquistes.

hem de reconèixer, però, que molts companys no valoren prou la importància política del paper que juga LLUITA en el nostre combat contra el franquisme i això ja que no sentim la preocupació necessària per a incrementar constantment la difusió del nostre portavocant fora del Partit. Entorn d'aquest aspecte essencial de les activitats que correspon impulsar a la secretaria d'agapro, dedicarem una altra dia un estudi especial.

CASA BLANCA

En un acte públic celebrat darreraament a Alger, i en el qual va intervenir el nostre company Montalà, es van prendre importants resolucions demandant a l'O.N.U. que consideri caducat el termini racionable previst per l'Assemblea general i es preguin mesures per ajudar la lluita dels pobles d'Espanya contra el franquisme i per la República.

En el número anterior de «Lluita» informavem ampliament de quins estats els preparatius del règim franquista per a la celebració del seu cinquè referèndum. A part de les represes que van anunciar que prendrien contra les persones que no potevin existir tot un pla de control efectual amb antelació al referèndum pels organismes de la Falange. Control que els permetrà de conèixer no solament els seus afiliats d'abstirer-se de votar, sinó que adira els que ella consideren no efectes.

Es a dir que, a part que existien els de dos milions d'espagnols condannats, privats de tot dret, la Falange ha efectuat abans de les «eleccions» la classificació de tot el cens electoral de 16 milions de votants en categories.

Les «federacions» provincials de la Falange havien donat instruccions a

Foren adreçades cartes semblants als ambaixadors de les Nacions Unides i al seu secretari general de l'O.N.U.

El Comitè Regional del P.S.U. de C. d'Oran va adreçar una carta a totes les organitzacions antifranquistes que es troben en aquella Regió per tal de mentre una acció de conjunt contra el terrorisme franquista, ensens que per adreçar-se a l'O.N.U. en el sentit expressat en les crides del company Joan Comorera.

Foren adreçades cartes semblants als ambaixadors de les Nacions Unides i al seu secretari general de l'O.N.U.

El Comitè Català contra el terror va fer públic un manifest signat pel P.S.U. de C., U.G.T. de Catalunya i «Llar Catalana» invitant tots els antifranquistes a un gran acte celebrat a l'estatege de «Llar Catalana d'Oran».

En aquest organitzat a la sala de Festes de l'Ajuntament d'Oran, pel Sindicat Nacional de Mestres (C.G.T.) fou adoptada una resolució en la qual es demana al Govern francès d'intervenir prop dels organismes de l'O.N.U. perquè donin per acabat el termini racionable establet en les reunions del mes de desembre darrere. En aquesta línia demanen que encara tota mena de relacions amb el franquisme i reconegui el Govern de la República.

LLUITA, doncs, tenia raó!

Els treballadors cívicos jutjan com mereix l'activitat del Sub-Comitè Regional de Catalunya. I la jutjan, no com pretenen el divisionista J. Juan Domènech, sinó unint-se amb els treballadors del P.S.U. de C., de la U.G.T., amb tots els republicans, demòcrates de Catalunya, en la lluita contra el franquisme i el recobrament de la República i les llibertats del nostre poble i de tots els pobles d'Espanya.

U.R.S.S.

Un milió de tones de terra l'any

A la fàbrica de construccions mecàniques de Suerdousk, a l'Ural s'han acabat de muntar les primeres excavadores elèctriques la pala de les quals arriba a tres metres cúbics de terra.

Aquesta nova màquina és capaç de remoure un milió de tones de terra l'any.

Per assolir, però, en el conjunt d'aquestes activitats una major efectivitat dels nostres esforços, per a superar ràpidament les debilitats que encara subsisteixen, el problema fonamental que ha de plantejar-se cada Comitè departamental i de grup és el de millorar els mètodes de treball en el que fa referència a agro, liquidar totalment la rutina i portar-hi tota l'atenció que mereix la importància política de les tasques que correspon dirigit i impulsar a través d'aquesta secció.

Són molts els exemples que denostren la subestimació de la seva importància política. Podem esmentar una expressió molt sovint en els Grups quan es tracta d'eleuir un secretari d'agapro. Molt sovint s'interpreta d'una manera justa, el que significa tenir l'honor d'ésser designat per a ocupar un càrrec, per petit que sigui, en el Partit —se li diu: «Res home, no et preocupis, no hi ha cap complicació ni tindràs gens de feina. No es tracta més que de distribuir i cobrar els pressupostos».

És cert que cada company ha de tenir la possessió per l'autor del país, que ha de servir una preocupació constante i tenir per a intensificar el treball polític i d'activitat antifranquista, és indiscutible que aquests problemes han de tenir-se presents en totes les nostres activitats i han d'ocupar un lloc destacat en totes les reunions de Grup, però cal també que cada company compregui que precisaient en millorar el nostre treball de propaganda preparen les condicions per a obrir nous mercats i aconseguir resultats més positius.

Estimalem, doncs, l'estudi individual, l'afany de capacitat per aportar cada més intensament la influència del Partit entre les masses antifranquistes; en aquest sentit no hem de perdre vista ni un sol moment que l'LLUITA ens prepara el terreny i consequentement, com sempre abans, hem de valorar com tota la importància política de la seva difusió creixent; desperten en cada company l'aspíració d'esdevenir un quadre i assegur que cada quadre es plantegi com a objectiu el d'esdevenir un dirigent del Partit i del nostre poble; tinguen present en tot moment que els resultats del nostre treball seran més brillants i positius com més gran sigui la nostra capacitat, en la mesura que cada company assimili més profundament el marxisme-leninisme-stalinisme; que la confiança en la nostra força serà inseparable si cada company coneix la fonament radicada en les seves energies, farà més vibrant el nostre espiritu i ens permetrà de jugar plenament el nostre paper de combatents d'avanguardia i dirigents del nostre poble en la lluita contra el franquisme i la reconquesta de la República, per a basar a Catalunya i tots els pobles hispànics un esdevenidor de pau i benestar.

Entrant de ple en els aspectes essencials de la conferència, Ramon Soliva va analitzar els elements principals de la nostra teoria sobre el problema nacional.

Va subratllar que l'aplicació dels nostres principis sobre el problema nacional depenen, en primer lloc, de la seva conveniència, en cada moment donat, als interessos de la classe obrera i del mateix poble. Per això el P.S.U. de C. —afegí—, el veritable partit de la classe obrera catalana, partit nacional, català, dependrà l'aplicació d'aquest principi dels interessos de la nostra classe obrera, i del nostre poble. En l'etapa actual, aquests interessos exigeixen l'estreta unitat de la classe obrera de tots els pobles d'Espanya, la més forta unitat de tots aquests pobles.

Unitat de la classe obrera i de tots els pobles hispànics, perquè enfront nosaltres, ayui, un enemic comú a vèn-

ter: el franquista. Perquè demà, tots i hanrem de reconstruir el nostre país.

Ramon Soliva va condemnar les tendències que volen fer creure que el poble castellà és l'opressor dels altres pobles d'Espanya o viceversa. Els veritables oprimits, prossegui, són Polígarqua formada pels grans terratinentis de Castella, els grans financers de Catalunya i de Balears, junts amb generals, i bisbes.

Citant diversos exemples, va posar de relleu que, històricament, s'ha demostrat que, en cada època, la classe decadent treua el progrés i es decadent front de la seva nació respectiva, pujant que els seus interessos de classe estan en contraposició amb els interessos generals de la nació.

En canvi, en cada època del desenvolupament social, la classe ascendente que encapçala i impulsa el progrés, està a la capdavantera en la defensa de la nació, per tal com els seus interessos coincideixen amb els de la nació en general.

Partit de la classe obrera, de la classe ascendente, el P.S.U. de C. és, doncs, no sols el partit de la classe obrera catalana, sinó el veritable partit nacional.

«Es per això —va declarar— que nos-

altres diem que al nostre Partit podem i han de venir, no sols tots els obres concients de llurs necessitats de classe, sinó també els patriotes concients de les necessitats nacionals de Catalunya.

Seguidament va assenyalar que només a classe obrera podia donar una soluciò

com a classe obrera podia donar una soluciò i satisfacció al problema nacional, com ho mostren els exemples de la Uniò Soviètica i d'aquestes altres pòli

s europeus en els quals la classe obrera representa el paper de dirigent.

«Nosaltres som revolucionaris —va dir Ramon Soliva—, però no som aventurers. La nostra teoria revolucionària l'aplica en d'acord a la situació concreta que tenim davant nostre. I de la mateixa manera que no renunciem ni renunciarem mai als nostres objectius: el socialisme i el comunisme, tampoc no renunciarem al d'aconseguir la veritable soluciò del nostre problema nacional.»

Així, però, el problema immediat que es planteja davant de Catalunya i dels altres pobles hispànics, és el d'acabar amb el règim franquista. Es per això que el P.S.U. de C. preconitza amb tanta certesa i consecució la política d'unitat combatent republicana i antifranquista.

Només dintre d'un règim republicà, democràtic, els pobles d'Espanya podran reconquerir la seva dignitat i la seva identitat, amb els drets nacionals, la conclusió del company Ramon Soliva després d'haver analitzat les perspectives de l'avenir.

«Heus acte les quantitats que el Grups del P.S.U. de C. van lluitar el diumenge dia 18 al Comitè departamental del P.C. d'Euzkadi, en presència dels companys Gorri i Asparrena, i del company Santos, del P.C. d'Espanya:

Arlandis..... 6.627,50

Irurgi..... 6.200

Giraut..... 5.452

Garrotxa..... 4.036

Serveto..... 3.578,50

Cossó..... 3.361

Sesé..... 2.227

Cortada..... 2.200,50

Boix..... 2.107

Campàmar..... 2.900

Miret..... 2.702,50

Matas..... 2.535

Odena..... 2.557,50

Sobrino..... 2.000

Vitini..... 1.720

Total, més de 55.000 francs.

En la reunió d'aquesta lluita, el nostre Partit va Tolosa la nit del 19 d'aquest mes, va decidir de fer una setmana de mobilització a profit dels heroics militars bascos.

Heus acte les quantitats que el

Grups del P.S.U. de C. van lluitar el

diumenge dia 18 al Comitè departamental del P.C. d'Euzkadi, en presència del company Gorri, del P.C. d'Espanya:

Arlandis..... 6.627,50

Giraut..... 6.200

Giraut..... 5.452

Serveto..... 4.036

Cossó..... 3.578,50

Fusimanya..... 3.361

Sesé..... 2.227

Cortada..... 2.200,50

Boix..... 2.107

Campàmar..... 2.900

Miret..... 2.702,50

Matas..... 2.535

Odena..... 2.557,50

Sobrino..... 2.000

Vitini..... 1.720

Total, més de 55.000 francs.

En la reunió d'aquesta lluita, el nostre Partit va Tolosa la nit del 19 d'aquest mes, va decidir de fer una setmana de mobilització a profit dels heroics militars bascos.

Heus acte les quantitats que el

Grups del P.S.U. de C. van lluitar el

diumenge dia 18 al Comitè departamental del P.C. d'Euzkadi, en presència del company Gorri, del P.C. d'Espanya:

Arlandis.....

EL PLA MARSHALL I LA CONFERÈNCIA DE PARIS

La U.R.S.S., defensora del dret dels pobles i de la democràcia

E L dia 27 de juny va començar a París la Conferència dels ministres d'Afers estrangers de la Unió Soviètica, França i Gran Bretanya, reunits per a examinar els diferents aspectes del «pla Marshall».

Poc després, el 2 de juliol, els ministres Molotov, Bidault i Bevin van separar-se sense haver pogut arribar a cap acord.

La premsa reaccionària i antisuïta s'esfarca aquests dies a voler presentar la U.R.S.S. com a responsable del fracàs de la Conferència de París.

Per la importància de la Conferència celebrada a la capital de França hem exigit necessari d'establir un resum objectiu dels esdeveniments que han produït, ensenyant les conclusions més fonamentals.

El discurs de Marshall.

El dia 5 de juny, a la Universitat de Harvard, el general Marshall va pronunciar un discurs en el qual adreçant-se als països d'Europa, els incitava a organitzar-se i apropar-se, ixi, de l'ajut nord-americà.

Aquest programa «d'aut» —va precisar el secretari d'Estat Marshall—, hauria d'esser establert en comú per un gran nombre de nacions europees, i no tots.

Hom podia creure, de primer antuvi, que el «pla Marshall» era un viratge de la política exterior del Departament d'Estat, punci que, en alguns aspectes, desvienia certes contradiccions en relació a la doctrina Trumanista.

Tot es resumí a una qüestió de tècnica:

Contradiccions entre els dirigents dels E.E.U.U.

El «pla Marshall» va provocar gran entusiasme i comentaris. Fou, també, un motiu perquè es manifestessin, públicament, serioses contradiccions entre els dirigents nord-americans.

Es recordar, en aquest sentit, les declaracions de Clayton, tots-secretari d'Afers estrangers, dient que la U.R.S.S. no estava compresa en el «pla».

Per la seva part, Synder, secretari del Tesor, va deixar entreveure que els països europeus no havien de fer-se massa il·lusions.

Aquestes contradiccions asflien, ja, el propi desenvolupament dels projectes de Marshall.

Què és el «Pla Marshall»?

Certa gent, inspirada per l'idealisme reaccionari, ha volgut presentar el «pla Marshall» com una conseqüència de la generositat dels governants jansénistes. Han pretès considerar-lo exclusivament com una «cooperació de caràcter econòmic, i no de caràcter polític». Res de més fals i de més criminal per a emmuntar la vigilància de les masses populars enfront dels intents d'ingerències extranjeres.

El «pla Marshall» respon, en el fons, a mes esxigències determinades per la situació econòmica dels E.E.U.U., per les perspectives d'una crisi econòmica que s'acosta cada dia més.

Considerant l'economia dels països europeus-sistema econòmic nord-americà, es va proposar d'un proper desastre. Heus en més de les característiques econòmiques del «pla Marshall» que determinen sobreto qui es tracta d'ajuts imperialistes: una sèrie de condicions polítiques, mercilloses, gairebé sempre, per a la independència; i la sobiranía nacional dels pobles.

Bevin accepta el Pla...

Invitació a la U.R.S.S.

Malgrat que en el Congrés Laborista de Margate va posar-se de relleu una tendència contrària a suportar, per part dels representants de la Gran Bretanya als Estats Units, Ernest Bevin va acceptar l'invitació l'ofert per Marshall de discutir-lo conjuntament.

Més tard, al cap d'unes dies de deliberacions, els representants frances i britànics van decidir invitar, a llurs costes, la Unió Soviètica.

La resposta afirmativa del Govern soviètic va caure com una bomba. S'havien molties tantes provocacions, pronunciades d'insults perquè la U.R.S.S. es veia desbascada a declinar l'invitació!

Els cercles antisuïtes, intrigants i reaccionaris, no comptaven, però, amb el seu sentit de responsabilitat, amb els grans ideals de cooperació internacional de la U.R.S.S. No comptaven, segurament, amb el propòsit del Govern soviètic de manifestar amb tanta conseqüència la seva intenció d'ajuts, i, per tant, a llurs expenses que es suggerix d'afectar que els de Jean reparacions...

Davant de tot això, Molotov es pregunta: «On portarà la realització de la proposta?

Les organitzacions de funcionaris públics d'Anglaterra van sumar-se també a aquestes manifestacions de protesta contra el boixot dels pobles hispànics.

El Comitè executiu del Sindicat de minaires del sud de Galles va acordar adherir-se a la manifestació de Cardiff.

Els treballadors de Cardiff en van celebrar el mateix dia una altra amb idèntic objectiu davant el Consolat de Franco.

L'adhesió dels minaires

El Comitè executiu del Sindicat de minaires del sud de Galles va acordar adherir-se a la manifestació de Cardiff.

Els minaires gallegos demanaren en llurs pancartes que el Govern britànic reconeixi el referèndum franquista i el trencament immediat de relacions amb els països que han aportat l'ajut a la guerra.

Els funcionaris públics

Les organitzacions de funcionaris públics d'Anglaterra van sumar-se també a aquestes manifestacions de protesta contra el boixot dels pobles hispànics.

«On portarà la realització de la proposta?

El Comitè de la unitat del moviment obrer de les forces democràtiques en tant que condició indispensable de la lluita contra la reacció, els comunistes han proposat la creació d'un bloc dels partits antifeixistes, i lluitar per la victòria d'aquest bloc en les eleccions i de formar Govern de coalició. En molts països, i, en primer lloc, a Polònia i Txecoslovàquia, a Romania i Iugoslàvia, a Bulgària i Hongria, els partits socialdemòcrates, així com els partits pioners, s'han llançat per aquest camí i col·laboren activament amb els comunistes. En tots aquests països estan en vies de reafirmació les reformes democràtiques de la meitat d'importància. La història del desenvolupament d'aquests països dóna cada dia noves proves de la força vital d'aquesta unitat dels partits comunistes, socialdemòcrates, pioners i de certs altres partits, en el seu beneficiós efecte per a les classes dominants.

Per primera vegada en la història del capitalisme, es realitzaven les condicions objectives indispensables per a la líquidació de la dominació imperialista amb els seus beneficis, per a la consolidació de la pau.

No ocorre pas així en altres països

La Gran Bretanya i Noruega s'escullen en presència de Goberts totalment treballistes. A Sècia, el govern socialdemòcrata ja deu anys que existeix. A França, a Bèlgica, a Australia i en una sèrie d'altres països, els principals blocs de govern estan a les mans dels socialistes.

Els socialdemòcrates detenen avui uns mitjans d'accio extraordinaris per a la elecció dels interessos de la classe obrera i de les masses populars i, és previsible,

que han donat moltes preferències als partits demòcrates desapareguts.

La vitalitat de les forces democràtiques

A conseqüència d'aquestes canvis operats, les forces democràtiques han adquirit un gran pes en la immensa majoria dels països d'Europa. Fidels

La posició de Bevin

En el curs de les deliberacions el ministre britànic va preconitzar:

1) Elaboració d'un pla de conjunt per a tot Europa; 2) Creació d'un Comitè d'assistència, format per representants de la U.R.S.S., França i Gran Bretanya, i completat per representacions d'alguns països petits. Aquest Comitè estarà encarregat de determinar les necessitats que tenen d'ajut nord-americà els països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 3) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 4) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 5) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i assegurar la seva tasca en estreta relació amb la Comissió econòmica de l'O.N.U. 6) El projecte soviètic exclou la possibilitat d'ingerència de les potències fortes en els afers interiors dels petits països d'Europa.

els plans econòmics nacionals elaborats per diferents països, la qual cosa limitaria l'autonomia d'Espanya i la sang d'Espanya.

2) Creada d'un Comitè d'assistència, format per representants de la U.R.S.S., França i Gran Bretanya, i completat per representacions d'alguns països petits. Aquest Comitè estarà encarregat de determinar les necessitats que tenen d'ajut nord-americà els països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 3) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 4) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 5) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 6) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 7) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 8) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 9) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 10) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 11) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 12) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 13) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 14) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 15) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 16) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 17) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 18) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 19) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 20) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 21) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 22) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 23) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 24) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 25) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 26) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 27) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 28) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 29) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 30) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 31) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 32) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 33) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 34) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 35) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 36) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 37) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 38) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 39) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 40) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 41) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 42) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 43) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 44) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 45) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 46) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 47) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 48) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 49) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 50) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 51) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 52) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 53) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 54) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 55) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 56) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 57) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 58) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 59) El Comitè d'assistència haurà d'establir la llista de les necessitats dels països europeus i de sostén-los en l'obtenció de l'esmentit ajut. 60) Els països que han sofert de la guerra, de l'ocupació alemanya, que han contribuït a la causa comuna de la victòria haurien d'essers els beneficiaris de l'ajut nord-americà. 61) La conferència de Paris no s'occuparà del problema alemany, ja que aquest depèn del Consell dels quatre ministres d'Afers estrangers entre els quals hi ha el dels E.E.U.U. 62) El Comitè d'assistència haurà d'establir la

PROPAGANDA MONARQUICA entre els militars

Els monàrquics han emprès una forta campanya de cara a guanyar-se els militars a la idea de la restauració de la monarquia en la persona de don Juan.

Per les casernes circulen fulles demanant als militars que s'adherin al moviment monàrquic i es posen al costat del pretendent. El contingut d'aquestes fulles és reacionista i no planteja altre cosa que la substitució d'un règim dictatorial i reacionari, el de Franco, per un altre de les mateixes característiques, el de don Juan, sense tenir per res en compte els interessos ni els desigs del poble. A aquesta gent no els interessa altra cosa que el canvi formal de persona i de nom, sense però, tocar el més mínim de l'estructura franquista i encara menys, variar el seu caràcter antipopular.

«Estamos convencidos de que la persona del pretendiente, como legítimo heredero del régimen actual, es la única capaz de salvar a España.»

Esclaran, un rei per dret divit, cap de l'exèrcit, amós dels espanyols.

Del dret dels pobles hispànics a decidir de llurs destins, de la democràcia, ni una paraula... ni per a dissimular. Per a la gent a la qual no n'adrecada no cal. Són de la mateixa colla.

Per als pretorians, tot al llarg de

la història, el poble no ha comptat mai.

Per a ells, la primera cosa ha estat sempre la defensa de llurs interessos de casta i els privilegis de la reacció, sigui amb un rei o amb un caudillo.

«Lo más fundamental que se procura es referir al pretendiente, que tiene un gran afecto por el ejército, del que depende tanto la tranquilidad como la independencia del pueblo.»

Farsants! Per a «tranquilitat»

dels presons i dels cementiris, la

tranquilitat de la misèria i de la

submissió. Parlen d'independència

nacional que vengueren la pàtria als híspans, els que destruiran les ciutats i els pobles d'Espanya gràcies als avions alemanys i les divisions italianes. Parlen

d'independència nacional els que,

afalts d'una ambaixada britànica,

transposen la hipòtesis feta sobre

Espanya als imperials anglo-saxons.

Parlen d'independència nacional els mateixos militars que,

repenant de llur jurament de defensar la pàtria i la República, es su-

blevaren i lluitaren Espanya i les seves riqueses als invasors híspans.

L'exèrcit, que hauria d'esser, i es

en els països veritablement demo-

cràtiques, el braç armat de la nació,

la força que vetlla per la tra-

quil·litat dels ciutadans i per la

integritat nacional, ha estat a Espanya, i és avui sola el franquisme.

el braç armat de la reacció, el botxi

de les llibertats populars, l'agent

descarà dels monopolistes i inva-

sors estrangers.

Els monàrquics polem guanyar-se

per a ell, i a dir els seus caps militars per tot a substituir el mo-

ment vingut — Franco pel preten-

dent don Juan. No pas per a demo-
ocratitzar Espanya i restablir la li-
bertat i el benestar donant la possi-
bilitat que el poble expressi lliure-
ment el seu pensament i esculli els
homes i les formes de govern, sinó per
salvar els interessos reacionis-
tes de casta protegits per una nova
cavera.

Franco digné en el seu discurs de
València, adreçant-se als militars
que l'esclaven i referint-se a la
sublevació del juliol de 1936 contra
el rei i els mateixos caracterís-
tiques, el de don Juan, sense te-
nir per res en compte els interessos
ni els desigs del poble. A aquesta
gent no els interessa altra cosa que
el canvi formal de persona i de
nom, sense però, tocar el més mi-
nim de l'estructura franquista i
encara menys, variar el seu carà-
cter antipopular.

«Teníem un ejercito, pero no te-
niamos un pueblo.»

Aquest poble no l'ha tingut mai
ni el tindrà, perquè els pobles his-
pànics, profundament republicans i
demòcrates, tenen ànsies de pro-
gress, de llibertat i de democràcia i
no poden donar-los-ho.

Els monàrquics podran en tot
cas, tenir també un exercito, i
que es subverteix al costat de

Franco contra la República, pero mai no l'indiran el poble.

Aquest seguirà essent republi-
cà i seguirà lluitant per acabar amb
Franco, liquidar les maniobres
reacionistes amb corona o sense,
i restablir la República democrà-
tica.

Si a la devació de la pesseta afegim els interessos usurers pels crèdits

que amb unes tal condicions els ian

qui es disposen a obrir en el pia de

«tracte amistós», trobarem que s'hau-

rà portal a cap en forma total i defi-

nitiva l'ocupació econòmica i finan-

ciaria del nostre país, pel capital estran-

yer, i per la vegada, la mediatisació polí-
tica més descarada que mai no s'ha

conegut.

Dien els seus negocis:

Necessiten petroli, automòbils, ma-

quinària, blat, patates, cotó o altres

articles? Nosalires us en vendrem, a

condició que ens ho paguen en dòlars.

«Teníem dòlars?» Nosalires us en

vendrem en un 50% més i en les nostres

relacions comercials a nivell tot al-
més bé. Ens podrem comprar tot allò

que us manquí i de més, a més, en ju-

ni comprenem, us obligarem a com-

par-nos tot allò que a nosaltres ens

sobra i ja no ens serveix, com son els

excedents de guerra, consistents en ca-

mions i altres vehicles usats, tractors,

xassis i altre utilitatge.

El viatge de l'ex-cupletista Eva Duarte de Peron ha estat d'allò

més divertit, sobretot a Andalusia, on tot s'ha desenvolupat entre

«fundanguillos», «peteneras» i «soleares», segons han anat passant per Granada, Sevilla, Huelva o Cádiz.

Allà, però, on la cosa arribà dalt de tot, fou a Sevilla en ocasió

del banquet de prop d'un centenar de nobles servit al palau mu-

iliar per cumbrers habilitats a la moda del segle XVI.

Divers d'aquestes disfresses portaven una enorme placa amb una

mena de pastís del qual van sortir dos gitans que es van posar a

balar damunt la taula un «flamenco» com si estessin tocats del mal

de sant Victor. Era bo de veure com els generals, els canonges, l'ar-

quebisbe i tota la bona societat picava de peus a honor de la cuple-

sta.

Es per això que el cabildo ha nomenat la Peron cambraire de la

verge Maria i que la tanquista ho ha pagat amb vint mil duros

desdins, no als ajafats de Triana, sinó a la nova capella de la

virxe de l'Esperança en construcció, per tal com a la capsa de la

Pandora franquista, per bé que n'han sortit tots els més, no hi resta

ni el mitjà d'allò que feia el còsol de l'antiguitat grecoromana.

Per si Franco volia infondre una esperança impossible a basc

del viatge de la tan Eva, fet ací que la pròpia premsa peronista s'en-

carregava d'ajular el mam de l'entusiasme franquista.

Es així que el diari de Buenos Aires «El Líder», afecte al pre-

sident argentí, escriu:

«El viaje de doña María Eva Duarte de Peron no tiene ningún

carácter oficial. Esto ha sido especificado debidamente. Ninguna de

las personas que lo acompañan pertenece al Estado

argentino. El viaje de la señora Peron no cuesta un solo centavo al Tesoro nacional.»

Per la seva banda, el diari «Orientation» diu:

«La visita a España de la señora del presidente ha tomado una

importancia que sobrepasa los límites de una excursión. Le han

tributado honores presidenciales, cosa que repudia nuestra Constitución.

Se la ha condecorado en el mismo grado que se otorgó al pre-

sidente Castillo. La recepción en su honor tuvo, a pesar de todo,

cáracter oficial. TANTO PEOR PARA EL GOBIERNO ESPAÑOL SI

HA QUERIDO QUE LAS COSAS OCURRAN ASÍ.»

I afegeix:

«Lo más grave es que la señora Peron ha hablado en nombre de

nuestro pueblo, empleando un lenguaje oficial.

En nombre de nuestro pueblo y en ese lenguaje, saludó con las

palabras: «¡Arriba España!», grito de Falange, fórmula odiosa para

los oídos argentinos.»

Ultrapassar les coses, Franco s'ha gastat els diners en unes

festes que no li donaran el resultat que esperava per donar la im-

pressió que té política internacional.

Quan, a Barcelona, on havia arribat en avió, va acomiadar la

divertida Evita, resulta que l'Estat havia fet pagar als pobles hispàni-

cos no pocs menys de 45 milions de pessetes. Això sense comptar el

que han costat els presents de les Diputacions provincials i els Ajuntaments, que pugen de vives de milions.

No n'entenia ni una!

PERON COBRA EL SEU AJUT A FRANCO

Quan la signatura de l'acord comer-

cial entre Argentina i l'Espanya de

Franco, ja van denunciar que les seves

clàusules eren altament perjudicials per a l'economia espanyola i representaven la

superació dels governants i els dicta-

tòries.

Però el treball d'escriptori no ha fet

que accentuar-se després. Del 1944 al

1946, sota la iniciativa del Comitè

executiu del Partit Treballista s'han cele-

brat quatre Conferències internacionals de

la socialdemocràcia, sense que hi fos

ni discussió els problemes de la consolida-

ció de la victòria de les forces de

democràtiques, obtinguda a conseqüència de

la guerra civil espanyola.

Però el treball d'escriptori no ha fet

que accentuar-se després. Del 1944 al

1946, sota la iniciativa del Comitè

executiu del Partit Treballista s'han cele-

brat quatre Conferències internacionals de

la socialdemocràcia, sense que hi fos

ni discussió els problemes de la consolida-

ció de la victòria de les forces de

democràtiques, obtinguda a conseqüència de

la guerra civil espanyola.